

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja ée
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwał
Swérnje džětał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ól khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřeč ée. P

✦ Sserbske njeđžeske lopjeno. ✦

W Budyschinje, 2. měrza 1924.

Čižbjež a naklad Šmolerjez knižiczkickej a knižarńe sap. družst. s wobm. ruł. w Budyschinje.
Wuhadźa wóždu kobotu a placzi na měřaz 10 stotych pjenježłow.

Čižmibi.

1. Kor. 1, 18—25.

Šduž na wyschškej schuli wučer w přenjeј rjadowni na naj-
lěpschego wučjomnika najčežšče praščenje staja, čže wón spó-
šnacž, kał daloko myšle tajšeho mlodeho čłowjeka došahaja. Šduž
pšchi tym mlodženz b'udne wotmołwjenje da, je to, šštož je šebi
myšlił, hiščeže wjele rošomnišče a mudrišče hač najprawišče
wotmołwjenje w nižichich rjadownjach, w kotrychž džěczi šedža, ko-
trež hałle šapocžnu wutřeč. Někotražkuli wažna wučžba š wysch-
škich rjadownjom by ša šrošumjenje tutych džěczi hlupošč byla.

Tał móžemy šebi wuščožič, ššto Pawol, Šnješowy japošchtol,
čže prašičž, hduž je pišal: „Hlupočž Boža je mudrišča dnyli lu-
džo šu, a šlaboščž Boža je šylnišča dnyli ludžo šu.“

Čžehodla je šwj. Pawol to pišal? Kał pšchińdže na tajšule
džitowu myšli? Wón čže Božu mudroščž, kotraž je w Šhryštu-
šowcy šmjerczi šjewjena, wušběhowacž. Ššchiž b'ě drjetwo naj-
hórschjeje haniby. Ššlowo wo ššchižu, tał je Pawol p'chi šwojim
předowanjju wjele křóčž našhonil, b'ě hlupoščž tym, kiž šhubjeni
budža. Mnohich pošlucharijom je Pawol m'ěl, košišž budžiču na
jeho rěčže tež dale pošluchali, jeno šo by wón šo teho wostajil,
ššchiž předowacž; husto by na jich woblicžach widžil, kał šo wot
njeho wotwobrocž wachu, hdu by Šhryštušowu wopor ša hřěsch-
nych ludži ša žórko šbóžnosčže wušnamjenil: „Nam, kiž my šbóžni
budžemy, je wone Boža móž.“ Šbóžnosčž je hladala š wóčžka
tuteho horliwego šwědka wo ššchižu, hduž jeho rt to praješče, a
wón měješče mozy doščž, žyly šwět a w'čhu mudroščž šwěta pšče-
trječicž, hduž wón šo na Šesajášowu ššlowo powołašče: „Ja
čžu mudroščž mudrych knicžomnu ščžiničž a rošom rošomnych čžu

ščžičnyčž.“ Mudri, pišmatowučeni, rošomni ničžo njeđžonjeja.
Bóh je mudroščž tutcho šwěta do hlupošče pšchewobrocžil. Ššwět
Boha wo jeho mudroščži njeošnatwa. Tuž šo Bohu lubješče,
pšches tórne předowanje šbóžnych čžiničž tych, kiž na to wěřja. Tał
myšli a wučži Pawol.

Wny šo džitowany, šo je Pawol mohł telko wošadow w Matej
Ašiskej, w Mazedonškej, w Grichiskej, haj šamo w Romje šaščo-
wacž. Njeb'ěchu wšchudže Židža, kiž žejchi (šnamja) žadachu, pra-
šiwšchi, šo ššchiž je žejch, šo š Jesušom ničžo njeje? Njeb'ěchu
wšchudže wučženi, kiž mějachu grichiškich wučžerjom a kotrymž
ničžo do wutrobny njeńdžesche hačž, šštož by po tutej mudroščži
(filosofiji) m'ěrjene bylo? Š, š kajšimi pšchecžitowymi myšlemi
a wutrobami m'ěje'čhe šo Pawol b'ědžicž, čžyšče-li ššchižowaneho
šbóžnika předowacž. „Židam pohórsčenje a Gricham hlupoščž!“

Žyly lud šo ša malo l'ět njeowobrocžil. Šo tež Pawol nje-
dožpiva. Šhryštuš šam šo šwojemu Wótžej wjele křóčž ša tych
džakowašče, kotrychž b'ěšče wón jemu dał. Bóh njeje wšchitkich
Šhryštušej dał, tał tež Pawolej niž. Ale kotrychž je Bóh tehdy
wustwolil, šo bychu pšches Pawola š wěřje pšchisšli, čži šu se šwo-
jimi žitwe wošady tworili, a š nim šu šo po čžadžu žyly m'ěšta a
kraje pšchitowobrocžite. Pawolowe předowanje wo ššchižu wšchit-
kich hnuješče, tež, hduž b'ě dawno jeho rt woněmil. Ššcho listy
mějachu móž, te maja bójšku móž hiščeže nětko, to čžujesch, hduž
šy wot Boha wustwoleny a čžita'čh tole ššwědčenje: „Tym, košišž
šy powołani, předujemy my Šhryštuša, Božu móž a Božu mu-
droščž.“ —

Ščtó je powołany? Šhryštuš je widžil: „Wjele je powoła-
nych, ale malo wustwolonych.“ Wšch'ěm powołanym Pawol ššchiž
předowawšče. Šhryštuš čže, šo bychu šo wšchitžy powołali. Ale

jeno něšto ludži hebi Bóh wu'wali, sprawnych, ponižnych, ma-
lnych, hlupnych, niz hordnych, wulfich, mudrych. Bóh snaje myšle
f daloka.

Wuřwolentý je z'onit, Samaritřki, Lazaruř, Marja, řhubjenty
řyn, řchachar na řchřžu, Pětr a řamón Judařch. Pawol bě
„wu'wolentý grat“. řchtóž je ponižntý tež na wěrje a pobožnosťi
a řo čžuje řhubjenty w řwojej řhudobje ducha, tón je wotewřjena
duřcha, do kotrejež řo mudrořčž a móž f njebjěř wuliwatej. We
řhryřtuřku ma Božu móž a Božu mudrořčž.

řdyž tař f Pawolom wěriny a wo řhryřtuřku myřlimy, řmy
na pucžu f Bohu. Kotremuž řu to jeno řlowa, tón drje je hny-
dom w řpocžatku tu čžitacž řařtař. Kotrymž je to řhlěb duřche a
Bože řlowo, tón ma potajne bohactwo. Nj bje'ki je jeho džěl,
přchewřřchěm lubořčž. Bože řařnje rady džerži, řu jemu niz řa-
řon, ale pucž, po kotrymž řo řjenje řhodži, hdyž tež ma řa to mješ
ludžimi wuřměchowanje řhřřchecž. Njewiřř na mamonje, ale je
dřakowny. Njewari na ludži, ale řecži řahodnje. Jeno předař
ma tež Boži řud předowacž. řdyž je čžañ njewěry a wotpada,
njedwěluje na Božej moży a mudrořčži, ale wě, řo řnje'owa řyřř f
přchezo dobywa. Tole dobyče njeje tař widomne řaž druhe wěžy.
W potajnym džěla Boži duch. řchřž ma móž a mudrořčž přche
wřchitke moży a mudrořčže. To řóždy wě, řiž ma řbóžnika w řhryř-
tuřku a f wutrobneho řacžuwanja řpěwa:

Něřčž eže řapřchimnu, řesu, přches wěru.

Nihdy ja eže njewopuřchěžu,

Tež hdyž duřchu f eže'a puřchěžu.

Tebje přches wěru, řesu, řapřchimnu. (27, 10).

Čžañ je bliřti, w kotrymž řměje Bóh řuby řnjeř řařo wjažy
řitwěř wuřadow, w kotrychž derje řteji f ludžimi na řachodnym řwě-
eže. řesuř je nařcha nadžija řa řemju a řa njebjěřa. řamjeř.

Wjeř Boha na řwěeže.

Epikala řristina řoyowa.

(Řónž.)

Dóřka řařtupi. Měřacž řwěeže'ch do řólnje na hólžow.
řožko tam ležeřche řacž do wuřchow f wodžecžom wodžěty, jako by
jeho dobra macěřka wodžela. řartinko ležeřche trořřku dale řtu-
lentý a jenož na řlonije, přchitřity jenož řo řtarým přelřčžowým
namobleřom, čžolo a ližy řaž wuřen, wocži wotewřjenej a tař řo
blyřchěčatej řaž hwe'dy na njeby.

„řartinko! řchto Čži je?“ — — „Čžehodla ničžo nje-
přajiřch?“ — — „Nj řnajesř řy mje?“ —

řartinko řřchajesřche f hlowu a řjekny: „Wón bórřy přchindže!
— řa čžakam na njeho!“

„Na řoho?“

„Na řřyna Božeho! Wón přchindže po mnje! řižo du
přches tu wulku wodu řacž do pařa, haj řacž f wutrobje!
Ale ja řo njeboju!“

„řartinko! Wozecž! Njewěřch, řchto řecžišch!“

Dóřy wufulichu řo řhřřy f wocžow. řartinko řecži f něřim
druhim dale:

„řř řy přchřřch? Witam řebje přěnje! Džeržiš řy
mje? řař dobry řy řy tola! řa řo Čže njemóžu wjažy džeržecž,
mje wřchitko boli! — — Wozka ležeřche řhubořo a ja řym j-je
dla dele padnyř a řym řo řara dnyř! — — A woni řu mje hiřchě
tař řwarili! — — Ale ja njeřřym na niř řy! — — Běřu mi
dobři, řara dobři, řacž řunje do řyřa řem njěřřuřcham! — — Njeř
jim to Bóh řnjeř řaruna! — — řsu mje wufubřali a řu mi
řožka dali a mi jeho tež f jěžu řařtarali — — — Měřachmoř
řo derje na řwěeže, dořelž měřachmoř řo lubo. Ale něřčž řy ja
tola radřch f řobu hičž. řa wěm, řo řy přchi mni řtejiřch, a tant
ja potom řebje řamto wuřladam woprawdže, řnježe řesu, — —
mój mily řnježe řesu!“

řartinko řo řměřřařche a řacžini wocžy.

Dóřka doběža hnyřom po řwoju řonu. Donjeřeřřchaj hólza
do řwojeje řřny. řež druhe řony řo řběžachu, řacž řunje bě nóž.
Dóřka bě jim do wofna řabuchal: „Bože dla přchindže řo tař
řartinkej je řo něřchto řtalo!“

Ale hólčez ani jeneje njepřřna ani řoženta, kotryž přchi
nim plakařche tař řaž tam w řřa'ach, a f možu dnyřřachu jeho wot
řoža wřacž, řo byřu mohli řartinkej přchřřupicž.

řony řpřtowachu wřchelatore.

„řdyž to njebudže řěpje f nim“, řjekny mlyřkowa, „řawola-
my rano řěřarja!“

řarjachu něřaře řela. řo tutřch přchindže hólž f řebi a roř-
h'adowařche řo na řony.

„řa wřchitko řo řam přěnje džakuju“, řecži wón f řchepota-
řym hložom. „Ale ja řym byř řitwy bjes Boha na řwěeže — —
a řy řeže wřchitko wo nim wjedžate — — a řana mi ničžo pra-
řila! — — A“, řecži řrudny dale, „řeže řame tař řitwe, jako by
Bóh njebyř, a wěricze, řchtož njeje wěro! — — řdyž wumru,
njedaježe mi řane přenjeřř řa přchewje'enje! — — řnjeř řesuř
mje darmo přchewjeře! — — — A njeboježe řo, řo přchindu
řchřřicž! — — — ř, ja nihdy wjažy njepřchindu! — — — ře
to daloko! Njebyř řo do řyřa wrocžo namakař — — —“

řony pořřuchachu na hólza, — řecžeřche džě řaž řřwiate-
řiřmo. —

„Njeboj řo, řartinko!“ řjekny dóřka. „řy w'chaj hiřchě
njewumřěřch! řo řařo řandže, řaž je přchřřchlo! řy budžeřch řařo
nařche řtadko paicž!“

„A taře řjane woblečenje čžemy řebi řřotowicž“, lubjachu
řony, „a řožka móže'ch řebi řa pařyřřkeho hólza wřacž. Čžemy
jeho tež wobleřacž a budžemy řaju wobeju f jěžu řařtaracž!“

„Přches řymu móžetaj pola nař byřřicž“, džěřche mlyřkowa,
„řo řo tu nj byřřchaj řařřpnyřoj. řalěto wuporjedžimy potom
řaju řětu abo natwarimy nowu!“

„Mi je řižo jena nowa na'warjena . . . A džakuju řo řant
řa w'chu dobrotu . . . řořběhřčze mje, přřřchu řařř!“

řony po běřnyřchu hólza a položichu jeho wřřche.

„řpane jeho jima!“ přaji dóřkowa. „Wuřnje!“

řřo napřinajo wocžini wocžy.

řožko ežičny řo na njeho a p'akařche.

„Njeplatař!“ trěřřchowařche řartinko a položi řorzu řuřu
na hlowu towarřřa — druhu liřařche jemu řunda'ch. — „Nje-
platař! řař je Bóh řwět lubowal, řo je řwojeho jeničřkeho řřyna
dal, řo byřu wřchřřy, řiž do njeho wěřja, řhubjeni njebyř ale to
wěežne řitwjenje měli . . . tež . . . řy!“

řodarmo ežatařu řony, řo by hiřchěže něřchto přajiř. řdyř-
ny f řhubořa a wuřny.

„Wostajće jeho!“ radž. sčje dótko. „Je dobre, so spi; budže to lěpje s nim!“

Kunje to šwitajće wonkach. Dótkowa pohladny na hólza.

„Čjetka!“ jawo'a na to Gudzowu, „Wón džě wjazy njedycha!“

Ach! je byto tak, kaž běchu to hory do přědka prajile: Pšichol bě Snjes Jesuś po Martinka rano! Estónzo njebě šo podarmo wčera s Martinkom ró'nodželito, nihdy jeho wjazy njewo-
hlada! — —

* *

Jako pšched 15 lětami Martinkowu macžetku fhowachu, džěchu telko ludži šobu kaž pola bohateje; na tajke rjane pšchemodženje pak, kaž Martinkowe, njemóžachu šo Roschowowczenjo ani dopomnicž.

Wšchě mlode holzy je wšy pšchachu šo s wěnzami, wšchitzy mlodži hólzy chyzchu jeho njesč. Snjes wučer da tež w'chěm škulskim džěčom šobu hieč, hdyž Martinko šebi šchulu tak wa-
šesche, chyzchu jemu tež wšchu čješč wopofasacž, kotraž šo jemu šluschesche. Na kasčecž dachu jemu wěnz s luteje rósmaryje a jedyn družki s bantami sa šchiz.

Sa kasčecžom džěsche wbohi Jožo s nahej h'owu. Martinka polhowachu pódla jeho macžetki. Dótzgy kulachu šo, hdyž bě hižo row samjetat, šyl'y kaž ženje přjedy. — —

„Njedch je Tebi semja lohka, Martinko!“ — —

Maléczo pšchindže, pšchindže wěscze! Šašy šacžěja šufi, šašy šo šajelenja hory a budžeja čžakacž na Martinka, hacž njepočžeri Roschowow'ke šadko — a'e podarmo. — — Wón njepšchindže!

Je wotěšchol do semje dalokeje, w kotrejž je hižo widžat Boha a Snjesa Jesuśa. Budže šo tam pšchěhodžowacž, hdyž šchotny sa lěto dwanacze krócž plody nješbu, tam, hdyž njeje ani šmjercze ani šhudoby ani bolosče, sa to pak rado'čž a pětna hudžba jan-
dželow a lubošne špěwanje, — w tym krašnym měscze s parlatymy wrotami a šlotymy hašami, hdyž šu domy s lutyh dejnantow.

Roschowowczenjo polhowachu Martinka a woplakowachu jeho; pšchetož jemu podobneho pastyrja, kotryž by tak Boha lubo-
wal, tak ludži čžecžil, a tak šo sa škót starač, nješbu nihdy wjazy dostali.

Sa Joženka je šo starač Bóh Snjes.

— Rónž. —

Pšchispomnjenje: Tute powjedańčžo šo tež jako knižka wuda a je w bližšich tydzenjach w Šerb. knihačni na pšchedań.

Zyrkej a štat.

W tu šhwilu je nu'a w zyrkwinyh wošadach wulka a to wošebje w małych wošadach na wšy, t. r. pšch. de wšchěm w tych, kotrejž maja malo ležomnošcžow, móže šo šamo prajicž, šo je njedostatč na p'jenjesach wjetšchi hacž w pošlednich lětach. Š tym pšchindže nowa nuša na šarške domy. A wona bywa wjetšcha na wšach hacž w městach, a to wošebje tehodla, dokelž maja zyrkwine dawki w městach poměrnje wulki wonošch, na wšach mały, haj šnadnušchi; nimo teho šo hiščeže tón a tamny šliji s placženjom, hacžrunje tola tutón šnadny dawč sa zyrkwinu wěž tak šnadny, šo šo lědy dawkam sa štat atd. pšchirunowacž hodži. —
Pšiche drje šo, šo šu pomozne pjenjesy wulkostata po pucžu. A'e šelto to šašo budže. A hdy placži šak'ki štat nětkole škónčnje to, šchlož ma zyrkej dostacž? — Hacž je w pruškich wošadach to lěpje, njeje nam w tu šhwilu šnate.

Pruski štat wot 1. januara šem wjazy ničžo sa wudawki přě-
dačskich seminarow ewangelskeje zyrkwije njeplacži. Dokelž nětko

tež zyrkej sa to žanyh šrědkow njemějesche, dyrbjachu tute semi-
nary šo šwojim džětom šastacž. Jenož šeminar pšchi Warlinškim domje wjedže šwoje džěto dale, tola tež jenož hacž š 31. měrzej, to pak bě tež jenož móžno, dokelž pšhecze šo šrědki nawdachu. Šo zyrkej a zyrkwine a wošadne žiwjene s tutym jara šchoduje, je wěšte. Našch čžakž žada šebi, šo mlody kandidata, kotryž je runje abo pšched krótkim na universicze šwoje přenje pruhowanje wob-
štat, hiščeže dalšch šo dokladneho wuwucženja a wuhotowanja phta, přjedy hacž do wošadneho džěla jako du'chowpastyr šastupi. Džitwa šo tola tehodla šašo bóle a bóle tež na to postajenje, šo šo kandidatojo, kotřiž hake dwě lěcze po uniberšitnym pruhowanju šwoje štatne pruhowanje čžinja, w běhu tuteju lětow sa tu nětkle tak wažnu a wobschěrnju šužbu duchowneho na tym abo tamnym polu wudospolnja a potom hake duchowni do wošadneho džěla šastupja.

1. Korint. 1. 18 - 25:

Štowo wo šichiju je mudrosčž a móž Boža.

Šlób: Šlej, čžlowče, Bože jehnjatko! zc.

Čžakž póštny šašo bliki šo,
to, šchecžienjo, wěny!
Duž nostojicž džě mamu wšcho,
hdyž bolosny pucž džemu
š Jerusalkmu š Je ukom
we duchu š hótšim želenjom,
kaž wučžbnzy jeho;
wón do šmj. zc e wchoš'a nošdže,
— to, štawy jch wopomnicže,
wšchě hladajo na njeho! —

Šch'oz š sched šwětom tu škupocž
— šo wěduje nam šnon a, šje
šo to šmjercze a na šchiz džě,
šiz čžton jestwa je hloma,
Ššon Boži ša noš ščhnikam,
šo hroibrny šapl'čžil hu doth,
šiz žak'icž na cha šěsche.
Ššam pollecie wěm ša rak hu;
šo noš šy row'ek š žiwjenu,
— na Golgarha tak džěsche.

To tola B ža mudrosčž je
n šwjetšcha wosho'enyh,
šo šisth džalo žiwierje
je šsch. s šmjercž wumoženyh;
Bóh šicžil šwěta mudrosčž je
a šhipe wšchitko hoidž nie
pšches šbóžne p'čowanje,
šo wumóženje do šplo
nom pšchis šch ž hčšchnikam je šo
a Bože špodobanje.

Šch'oz štabocž byčž šo šwětej šda
a potne pohóšchenje.
šo šwoboda š nom pšchibadža
a šóžne wosšchowjenje
pšches Ššredni'a tam na šchizju
we jcho hótšim čžerpjenju
— to wokelšno je šrašne,
šiz z dew nje dowa nom
a wotajuje š niešškem
noš čželazyh wšcho čžakšne.

To tola Boža móž je nam,
šo wudacže my mamu
wšach brěchow a pucž š niešškam
we wěje namatonu
do Ššredni'a a Ššžniku,
šiz paradis nam wšewija
a šbóžnoicž džěli š nomi.
— Duž šwěta a mudrosčž wostajny
wšchu jeho a šer wuwelony
džel debny s njabj š mi!

Š hluka a š dalota.

Ššerbške špěwar'ke: Pšchi rošmoltowach wo wudacžu nowyč
špěwar'skich nasběrachmy nimo tydzenja naspomnjenyh pšhecžow
a žadanjow a mēnjenjow tute: Šdyž tak je, šo šu špěwar'ske šoro
rošpšchedate, ma šo džě o noweho wudacža tak špěchowacž, kaž
to jeno móžno. To pak šo žyle wěscze njestanje, pšches wohidne
rubanje a šwarjenje jeneho na družeho — kaž šo to šak. —
Rěčž špěwar'skich dyrbi dobra šerbška byčž! — Šjanyh nowyč
šhěrlu'chow njedch šo pšch zo pšchida nowa šicžba. — Špěwar'ske
šame pak to tež njecžinja a njedocžinja: Do šerbškich wošadow
ššuscha šerbški duchowny a šerbški wučer, a džěcži šerbškich šar-

schich bluscheja do herbskeho nabožneho roztucžowanja w schuli a na herbske paczerje. — Wot herbskich duchownych so žada, so na nabožnym polu štwěru herbsku rěč wužiwaju a tež hewaf herbsku rěč a herbske dobre pocžinki spěchujaja. — To same so wot herbskich wučerjow žada. — Tehodla je nusne, so so pschede wšchēm wulke wožadny a wožadny na hranizach herbskeje rěče sasaraju s duchownymi, kotřiž su herbskeje rěče dospolnje mōzni a tež hewaf we herbskim a ja herbske stutkujaja. — To same pschecze p'aczi tež sa schule. — Tole a potom dobre herbske spěwarške w Božim domje, w schuli a w štwōjbnym domje štwěru trjebane — a to niz najmjenje wot staršich — budže dobry sakkad sa prawe nabožne žiwjenje, kotrehož plōd su pschedy wšchēm tež dobre pocžinki! — Tehodla bluscheja do spěwarškich tež: Lutherowy katechismus, wjazb dobrych a p'chihōdnich modlitwow hacž dotal, perikopy abo sapisť tekstow sa njedzele a štwjate dnj. — Tež s Prusseje měli pomoznizy šobu dželacž na nowym wudawku! — Dok. lž maja so dotalne spěwarške pōd'a nowych dale trjebacž, dyrbi wšcho njetrjebawšche pschemēnjowanje a pschestajowanje wuwostacž. — Staršchi a kmōtija su namolwjeni, so njebychu, hdyž šnadž so pošlednje dotalne spěwarške prjedy rospšchadaja hacž su nowe hotowe, sa to džecžom nēmške kupowali, nē, so bychu šebi tať dolho se starynni wupomhali. — Tole nēsčto, šchtož bu to tať nasšerane pschi sskadnosčzi jednanjow wo herbskich spěwarškich.

Se Sserbow. W „Katolskim Bož'e“, cžikto 7, namakam jene „Sapōš'ane“, kotrež je pišane pschecžiwō jenemu brachej a strachej, kotryž je mjes Sserbami džēn a wjetšchi — abo mōžesč hnydom prajicž šobotu a wjetšchi. — Ssmj tež w naschim kopjenku a hewaf hižo na to pokasowali, podamy pa tola tamne „Sapōš'ane“ po šlowje: „Pšchezo bōle so tež do katolskich Sserbow satorjenja, so towarštwō šwoje štwjedzenje šobotu wotmēwaju. Tať so tež sta w jenej katolskej wšy, hdyž zusy nēmške towarštwō nawjeduju. Woni najškerje šobne waschne Sserbow nješnaja abo chzedža wšecze tute po cžaku wutupicž, kaž so to se herbskej rěču w nim tať hižo stawa. Nimala hacž do šwētkeho dnja, hdyž šwōny hižo s štwōnym Božim štwjebam wotachu, cžehnjēsche so šabarwa a bēsche šapocžat' sa dž' n, Bohu šerjesej pošwecženy. Šdyž so to dale tať wōšpjetuje, njebudže w tym žaneho rosdžela wjazb mjes katolskej wšy a wulkomēsčžanskim babelom. Njēch to nam zusy po wērje a narodže cžinja, ale katolsžy Sserbja to na žadyn pad cžinicž njedyrbjeli. So potom hišcže jedyn domjazb šlowa džaka sa nawjedowarjow tajkeho štwjedzenja namaka, je cžim šrudnišcho a pohōn sa nich. Tať so žeru džēn wote dnja do nasš zuse waschnja a nje pocžinki a nicža nasch lud moralnje a narodnje. A wobošy Sserbja to njedowidža! Bohužel!“ — Šchtož katolskim Sserbam placzi, placzi tež ewangelskim! Jenož jenu šadu s dopiša bych chžyl mjes nami hinať wuprajenu mēčž, njenujžy niz: „Njēch to nam zusy po wērje a narodže cžinja, ale katolsžy Sserbja to na žadyn pad cžinicž njedyrbjeli!“ ale: „Njēch to cži drusy so s tajkiche brachow a nje pocžinkow šašō cžim prjedy cžim lēpje wutorhnu, my pať nochzemy halle do nich šapadnyčž a to s šwojej šahubje a druhim s šahubje!“ Tole je mi tōn prawy rezept sa na'ch lud a sa nasch cžak! — A šchtož so to tať wo štwjedzenjach towarštwow praji, to placzi tež wo tych wšchelafich powšchitkownych šwētnych šawjehelenjach a štwjedzenjach a musitach, kotrež bōle a bōle kaža njedželu a štwjate dnj a do žyła šchescžijanske žiwjenje — wošebje mjes mlōdžinu, kotraž je tola pschichod nascheho luda. A hišcže nēsčto: tež wo šwašach placzi to, kotrež so mjes Sserbanii tež bōle a bōle štwjecža šobotu. A potom njedžela? Šchto je s nej? Jenicžy potom mohł to šchescžijanski nan a šchescžijanska macž šwašowanje na šobotnym dnju dowolicž, hdyž potom njedželu — kaž je to waschne w jenej nēm-

škej krajnje — mlōdaj mandželšak džetať se wšchēm šwašnyim hošcžemi šemšchi do Božeho domu. To je mi to prawe došwecženje šwašy a pschi tym njetrjeba dobre a pēkne šwašne šawjehelenje pschitrotčene byčž! —

Adventistojō šedmeho dnja ščelū štwōjich pōšlow psches herbski kraj, so bychu nam to ewangelion pschipowjedžiti. Tať pschindže cži to tajki do domu a praji: „Ich komme von der Mission“ pošticž cži špišy a tnihe. S wjetšcha drje šebi naschi Sserbjo pschi tym nješ'a pať na šwōkowne mišionštwō, pať na šnutštwōne a potom, so dale njepraschego, kupuja. Praschesch-li so dale, šhōnišch wot pōšla, kotryž w pošlednim cžaku wotolo šhodžesche, so pschindže: „von der Internationalen Missionsgesellschaft“. To je wulke njeno, ale niz hišcže žyhe. Šdyž je hišcže nješy štwjach, mēnišch, so je to wulke towarštwō sa mišionštwō mjes pōhanami: Tomu pať tať njeje, s najmješcha niz po šwojim mēnjenju; po mēnjenju wotšhodžerja pať tať je: wōn mēni — a to je to žyhe mjeno — „Internationale Missionsgesellschaft der S. T. A.“ a hdyž tute špišniki šebi wuložicž dasch, rēkaja: „der Sieben-Tage-Adventisten“. Sa tutych šy pať tež šy, a byrnješch po ewangelsku hišcže bōle šwojeho šchizowaneho a stanjeneho šbōžnika lubowal, tola wobošy šhubjeny kaž pōhan najčēmnišcheho pschibōjštwa. Tuto mišionštwō pschewobroczi wulke šlowo šesuwowe: „Čłowjeka Šsyn je tež šerjes na šakonju“ do adventistisheje wučžby: Šakon je wšche a wjazb hacž šesuw šhrystuš, nasch wumōžniť. — Tole wo tym njēch tu dočž, je so tu husečšicho hižo wo tym pišalo. Nēsčto druhe, šajimaze a sa tať nēkotreho nowe je tole: „Adventistojō šedmeho dnja“, kotřiž, kaž wēmny, wudawaju a wučža, so su woni cži jenicžy prawi a wušwoleni, su so w pošlednich lētach rosdwojili a rostorili a tež dželili. Cži, kotřiž to prjedy wōšjemjene mjeno maju, su so dželili wot tych, kotřiž to w pošlednich lētach tať s Lubija a s Budyšchina a se Šhorjelza do Sserbow pschikhadžachu a kotřiž maja šwōj knihiškad w Šamburgu pod mjenom „Internationale Traktatgesellschaft in Hamburg“. Cži tamni, kotryž pošol nētkole wotolo šhodžesche, maja šwoje šydo we Würzburgu. Woni praja, so cži tamni adventistojō šedmeho dnja“ nješy cži prawi a wušwoleni, nē to su jenicžy woni, kiž so njenuja „Internationale Missionsgesellschaft der Sieben-Tage-Adventisten“. — Šnadž dyrbi to sa ewangelskich wošebje pschijomne byčž, hdyž špody tuteho mjena cžitach „Reformationsbewegung“. — Šchicžina rosdwojenja je, kaž šhōnich, wōjna by'a; tuczi nješchipōšnawaju wōjnu a tež stat niz; woni nješy tež do wōjny cžahnyli, su so radšcho, kaž pišaja, šrudowacž da'li. Cži tamni, kotryž my to tať šnajemy s pošlednich lēt, pschipōšnawaju wōjnu a stat a wōnt nješy tehodla wjazb cži wušwoleni. Šchto praja drje to nētko s tomu cži mjes naschim ludom, kotřiž tať poš abo šibērtiki pschikšowachy šecže adventistow a s nej štwjowachy, bōle abo mjenje na žyrkej šwarjo a na wučžbu ewangelskeje žyrkwe? Tež woni nješy potajkim cži wušwoleni po tutym wuprajenu pošola adventistow; woni pať to mōža byčž, po jehō wuprajenu, hdyž tež tole da'šche hišcže šobucžinja. Wšchēm tutym, kotřiž tať abo hinať s adventistami štwjowachy a šnadž teho abo tamneho dla, šnadž niz najpošledy „teho džekatka“ dla žyhe s adventistam nješchistupichy, a tehorunja wšchēm druhim šchescžanam njēch je rezept sa cžak tajkeje šhorowatošče: Jan 5, 39! —

Wistowanje.

B. w B. sa Šnb. — M. w Ba. sa Šcm.

Samolwity redaktor: šarať Wyržacž w Mošacžach.